

Rigsdagstidende.

1851. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 269.

Anden Session.

72de Møde.

Onsdagen den 22de Januar.

(Fortf.)

Winther: Der er af Udvalget foreslaaet en **Ændring** ved den første Post i dette Udgiftsbilag om Renteafbetalingen af den ved Finantsaarets Begyndelse skyldende indenlandske Gjæld, en Nedsættelse af 2900 Rbd. Som Grund dertil er anført, at den Obligationsgjæld, som er bleven paadragen i Anledning af Krigsskadeerstatningen for Jylland, er befunden at være i Virkeligheden 73,000 Rbd. mindre, end man havde calculeret, dengang man affattede Finantslovsforslaget; det er altsaa Renten af denne Sum, som skal bortfalde. Forinden vi imidlertid skulle stemme derover, trøer jeg, at det er nødvendigt, at der faaes en Dplysning fra Ministertet, om hvorvidt man kan ansee den Dpgjørelse, som her foresligger, som en endelig. Jeg har nemlig den Mening, at det er endnu muligt, at der kan fremkomme Efterkrav, som ere gjældende. Det blev under Krigsskadeerstatningslovens Behandling i dette Thing oplyst, at de forskellige foreløbige Amtscomiteer vare gaaede frem paa forskjellig Maade med Hensyn til Bedømmelsen af Gyldigheden af de Krav, der vare gjorte paa Erstatning; i den Anledning var det ogsaa, at det her i Thinget fandt saa meget Besald, at der blev tilforordnet 3 Mænd, som skulle reise fra den ene Amtscomitee til den anden og deeltage i den endelige Afgjørelse af Erstatningens Tilskjendelse. Det vilde imidlertid ikke være muligt, at opnaae hvad man derved havde tilstgjet, forinden de oprindelige Krav paany vare opførte, saa at Reductionen i de forskjellige Amter endeligen kunde foretages efter samme Maalestof og efter de samme Regler, som man nu har Grund til at antage,

ikke var skeet. Jeg vil da tillade mig at spørge den ærede Finantsminister, om det er vist, at alle de have været indfaldte til paany at melde deres oprindelige Krav, hvis Krav enten ere blevene nedsatte eller bortkastede af de foreløbige Amtscomiteer; thi dersom dette ikke skulde være Tilfældet, saa mener jeg, at vi kunne komme til at begaae en Uretfærdighed, eller idetmindste gjøre et unyttigt Arbejde, hvis vi vedtage dette Ændringsforslag af Udvalget, idet der muligens kunde fremkomme Efterkrav, hvis Omfang Ingen af os kan kjende.

Finantsministeren: I Anledning af den sidste ærede Talers Spørgsmaal skal jeg tillade mig at bemærke, at naar han forud havde underrettet mig om, at han ønskede den attraaede Dplysning; skulde jeg have ladet Sagen undersøge. Nu kan jeg kun meddele, at den afreiste Finantsminister for mig har ytret, at han for sit Vedkommende Intet havde at erindre ved de her omhandlede Indstillingspunkter, og jeg maa som Følge deraf ogsaa antage, at om end ogsaa noget gyldigt Efterkrav skulde kunne tænkes at fremkomme, saa vilde det deels være saa ubetydeligt, at det ikke kunde have nogen synderlig Indflydelse paa den Rentesum, som her er anført, og deels maatte Finantsministeriet vide anden Udvej til at kunne give saadan Erstatning.

Winther: Siden den ærede Finantsminister ikke er istand til at give saadanne Dplysninger, og han blot her har anført, at den bortreiste Finantsminister ikke har havt Noget mod dette Ændringsforslag at indvende, saa vilde det maaskee være muligt fra en anden Kant her i Salen at faae Dplysning, da vi ere saa heldige i vor Midte at have en Mand, som har deeltaget i den endelige Dpgjørelse af